

Przez "myśl zachodnią" rozumiemy dążenie do ukierunkowania rozwoju państwa polskiego w oparciu o ziemie zachodnie, zwrócenie społeczeństwa polskiego frontem ku zachodowi. Dążenie to nazywa się często nawrotem do piastowskich koncepcji terytorialnych państwa polskiego. Koncepcję piastowską przeciwstawia się z kolei jagiellońskiej koncepcji terytorialnej państwa. W uproszczonym ujęciu przyjmuje się, że za czasów piastowskich państwo polskie opierało się na zachodzie o linię Odry i w sojuszu z innymi plemionami zachodniosłowiańskimi skutecznie przeciwstawiało się ekspansji plemion germańskich. Od czasów Jagiełły poczynając, zainteresowania społeczeństwa polskiego kierowały się coraz bardziej na wschód ustępując naciskowi plemion i państw germańsko-niemieckich. Szczególną rolę w procesie tym spełniła unia polsko-litewska, która ukierunkowała energię społeczeństwa polskiego daleko na wschód pozostawiając ziemie prapolskie w ręku niemieckim.

[**POLSKA MYŚL ZACHODNIA XIX I XX WIEKU - cały artykuł**](#)